

Redo vos mirari, Max. Reverende, Nobilissimi & Amplissimi Viri, quid sit, quod umbratilis exercitii palaestra Nomina praescripserim Vestra, à sanctissimis non minus, quam gravissimis, quae circumstant & urgent, negotiis ad ista levia avocare Vos ausus. Interfuisse & olim gravissimos Viros ludis Olympicis non tantum, verum etiam praefuisse legimus; sed qui προγυμνασιᾶς, ludicrum exercitii genus, spectaverit, novimus neminem. Ego proin, quid huic meae pretendam audacia, vix reperio, qui, quae rudioris, sed in largas patriae spes succrescentis juventutis usibus cupiebam sacra, Vobis offeram, varia eruditionis laude cumulatisimis. Domi ista nascuntur Vobis. Diu admodum est, ex quo hujus, ad quam aditum recludo, scientiae cancellos calefiscitis, ὀλυμπιακῶν, προγυμνασιᾶν & πενταθλῶν praeiis condecorati. Loquuntur id etiamnum luculentissima specimen. TE sane, VENERABILIS FRANKI, quoties è suggestu perorantem audio, mirari non possum satis (absit placendi studium) quanta verborum & sensuum copia circumfluas, quanta polleas ἀγυθείᾳ ad sanctissimorum oraculorum pondera rectius penetranda. Quam alienus es à novitiis quorundam artibus, qui verborum, mira quadam arte & studio tornatorum lenocinia sectati in cortice haerent toti, nec nucleum tangunt omnino! Non memini (ingenue fateor) audire me facile, qui antiquioris eloquentiae vestigia adeo premat, vel ideam potius, autoritate Theologica temperatam, exprimat. Sed uti celare artem, artis esse rectissime iudicas; sic fortasse etiam laudis, laudem dissimulare. Quae si de VOBIS etiam, Nobilissimi & Amplissimi Viri, dicta existimem, nec assentandi opinionem contraham, & errabo minus. Parum quidem inde praesidii mee